

אין מהפכין הלולב בנענועים

יב. כתבתי שמו"ר (שליט"א) זצוק"ל הי' מנענע הלולב למטה דרך גידולו, וכן מרן החזו"א זצוק"ל לא הי' מהפך הלולב בשעת הנענועים למטה, אלא מחזיק אותו דרך גדילתו. (רמ"א סי' תרנ"א ס"ט ודלא כמ"ש בכתר ראש סי' ק"י).

מו"ר מנענע בביהכ"נ כרמ"א ובביתו כאריז"ל

יג. תשכ"ג, אמר לי מו"ר (שליט"א) זצוק"ל כשמברך על הלולב בבוקר בסוכתו הוא עושה את הנענועים כאריז"ל כי כן הוא רגיל מילדותו והוא לא רוצה לשנות אמנם בביהכ"נ בהלל הוא עושה את הנענועים כקהל כרמ"א משום לא תתגודדו.

עניית הודו של הצבור בהלל

יד. הורה מרן החזו"א זצוק"ל שאין לצבור לענות הודו בהלל עד שיכלה הפסוק מפי הש"ץ.

"הושיעה" בבת אחת

טו. מרן החזו"א זצוק"ל באמירת ההלל כשמנענעים במילת "הושיעה" הי' אומר תיבת הושיעה בבת אחת בלי הפסק.

מו"ר לוקח אתרוג שני להושענות

טז. כל השנים התפללתי עם מו"ר בהוש"ר עם הנץ בביהכ"נ לדרמן וראיתי רוב פעמים בהלל לקח מו"ר את האתרוג שברך עליו ולהושענות לקח מו"ר אתרוג שני מהאתרוגים שהביא לביהכ"נ, שנה אחת זה הי' התימני שנה אחת זה הי' המרוקני (אתרוג המרוקני התחיל מו"ר ליטול רק משמטה תשל"ג ואילך עד אז כמדומה לא הי' למו"ר אתרוג מרוקני) בשנה האחרונה של מו"ר תשמ"ה האתרוג השני להושענות הי' האתרוג התימני, האתרוג שברך עליו הי' של הגרמי"ל שליט"א, אמנם היו שנים אף שברך על אתרוג של הגרמי"ל שליט"א אבל להלל ונענועים לקח מו"ר אתרוג אחר, בשעת תשל"ג לקח מו"ר להלל אתרוג מזן חזו"א קפלן שאחד הי' מביא למו"ר כל שנה, וכן בשנת תשל"ו לקח מו"ר להלל אתרוג מזן חזו"א שאחד הי' מביא למו"ר כל שנה כל האתרוגים האלה היו לפני מו"ר בשעה שברך על האתרוג של הגרמי"ל ונטלם אחריהם רק לא נענעם בשעת ברכה.

תש"מ תשמ"א מו"ר (שליט"א) זצוק"ל מקיף את הבימה באתרוג אחר השני בחשיכותו אצלו, הראשון מברך עליו ונוטלו להלל והשני להקפה וזהו האתרוג